

A Törvényszék (kibővített második tanács) T-516/18. és T-525/18. sz., Luxemburgi Nagyhercegség és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2021. május 12-én hozott ítélete ellen az Engie Global LNG Holding Sàrl, Engie Invest International SA, Engie SA által 2021. július 22-én benyújtott fellebbezés

(C-454/21. P. sz. ügy)

(2021/C 382/27)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbezők: Engie Global LNG Holding Sàrl, Engie Invest International SA, Engie SA (képviselők: C. Rydzynski, B. Le Bret, M. Struys, F. Pili avocats)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- nyilvánítsa a jelen fellebbezést elfogadhatónak és megalapozottnak;
- helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszéke T-516/18. és T-525/18. sz., Luxemburg és Engie Global LNG Holding és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2021. május 12-én hozott ítéletét;
- a Bíróság alapokmánya 61. cikkének megfelelően érdemben hozzon végleges határozatot, és elsődlegesen adjon helyt az Engie első fokon előterjesztett kérelmeinek, vagy másodlagosan semmisítse meg a Luxemburg által az Engie javára végrehajtott SA.44888. (2016/C.) (korábbi 2016/NN.) számú állami támogatásról szóló, 2018. június 20-i (EU) 2019/421 bizottsági határozat (HL 2019. L 78., 1. o.) 2. cikkét annyiban, amennyiben az elrendeli a támogatás visszatéríttetését;
- harmadlagosan, az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztására az Engie Global LNG Holding, az Engie Invest International és az Engie három jogalpra hivatkozik.

A fellebbezők szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot és elferdítette a tényeket a szűk referenciakeret meghatározása során azáltal, hogy i. e referenciakeret meghatározása során kizárta az anya- és leányvállalatokról szóló irányelvet; ii. a jövedelemadóról szóló luxemburgi törvény 164. és 166. cikke között összefüggést állapított meg; iii. úgy vélte, hogy a ZORA kölcsönre számított akkréció nyereségfelosztásnak minősül; és iv. úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó feltételes adómegállapítások szelektív előnyt biztosítanak.

Ezenkívül a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot és elferdítette a tényeket, amikor a joggal való visszaélésre vonatkozó luxemburgi rendelkezés fényében bizonyította a szelektív előny fennállását i. a figyelembe vett referenciakeretet illetően; ii. a szelektív előny azonosításakor; és iii. a luxemburgi jog értelmezése során.

Az első és a második jogalap alapján a fellebbezők arra a következtetésre jutnak, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a Bizottságnak az EUMSZ 113–EUMSZ 117. cikkel összefüggésben értelmezett, az Unió és a tagállamok közötti hatáskörmegosztásra vonatkozó EUMSZ 2., EUMSZ 3., EUMSZ 4. és EUMSZ 5. cikk szerinti korlátozott hatáskörét illetően elutasította a megsemmisítés iránti kereset keretében előadott érveiket.

Végül a támogatásnak a Törvényszék által elrendelt visszatéríttetése ellentétes a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvével.